

"ویلیام جونز" خاورشناس مشهور انگلیسی (1794م)

ویلیام جونز مستشرق معروف انگلیسی در 20 سپتامبر 1746م در لندن به دنیا آمد.

ویلیام جونز مستشرق معروف انگلیسی در 20 سپتامبر 1746م در لندن به دنیا آمد. وی از دوران کودکی و نوجوانی استعدادی سرشار داشت و پس از تحصیلات مقدماتی و متوسطه، دوره دانش‌سرای دانشگاه آکسفورد را طی کرد و به زبان‌های شرقی علاقه‌مند گردید. جونز در ابتدا زبان عربی و پس از آن زبان فارسی را فراگرفت و در 25 سالگی در خواندن و نوشتن و حرف زدن به زبان فارسی مهارت یافت. وی در سال‌های بعد زبان‌های چینی، سانسکریت، آلمانی، اسپانیایی، پرتغالی، عربی و ایتالیایی را آموخت و پس از فارغ‌التحصیل شدن در حقوق، به وکالت پرداخت. ویلیام جونز در سال 1767م یک نسخه خطی مربوط به دوران نادرشاه افشار را به خواست پادشاه وقت دانمارک، ترجمه کرد و مهارت خود را در این فن به اثبات رساند. وی در سال‌های بعد به عنوان یکی از اولین اروپاییان، غزلیاتی از حافظ، ابیاتی از مثنوی معنوی، ابیاتی از خمسه نظامی و اشعاری از فردوسی را به انگلیسی و فرانسوی ترجمه کرد و مورد ستایش بسیاری از فرهنگ دوستان قرار گرفت. جونز علاقه خاصی به زبان فارسی داشت و آن را شیرین‌ترین زبان مشرق زمین می‌دانست. او هم‌چنین عنوان می‌کرد که زبان فارسی یکی از غنی‌ترین زبان‌های عالم است و ایرانیان در سرودن اشعار عاشقانه مهارت فراوانی دارند. ویلیام جونز در سال 1784م، با همراهی چند تن از خاورشناسان انگلیسی، انجمن آسیایی بنگاله را تأسیس کرد. این انجمن به عنوان یکی از بزرگ‌ترین انجمن‌های علمی و ادبی جهان، دارای هزاران کتاب چاپی و خطی فارسی، عربی، هندی، سانسکریت و انگلیسی بود که در سال‌های بعد نیز به جمع‌آوری و نگاهداری نسخه‌های بسیار عالی و نفیس و ممتاز پرداخت. جونز به عنوان یکی از مشاهیر خاورشناس، هندشناس، ایران‌شناس، زبان‌شناس، زبان‌دان، نویسنده، ادیب، حقوق‌دان و یکی از نوایغ علم و ادب به شمار می‌رفت و شاعری خوش ذوق بود و در منظومه‌سرایی به زبان فرانسوی و انگلیسی استعداد فراوانی از خود نشان داد. ویلیام جونز سرانجام در 27 آوریل 1794م در 48 سالگی درگذشت.